

①

Bar-Mitzvah
Daniel Rotman
כ"ו תמוז א' >

התקווה התבונה של ← ממט'קה, כ"ח'ה
לא ג'ולא', אך מאגר הקהילה: הגבול

נפתר זה נעלה - פרוסי אפרים קצ'ר: א'צ'צ'ור רב' * גלים

ובכן, נמתי'ל זה פולש'ו - אמת לא 4, אבל נספ'ק עם שני'ם:

א) איך תפנים'ם ג'ירפה למקרה?

ב) איך תפנים'ם פיל למקרה?

ואי ג'לעם שלאל' מה הקולש'ו ג'ליל הסדר?

ואמה ממתי'ם עם פולש'ו?

אבל'ו נאמ'ל זכר הביולוג'י: כלטון' הי"ר' אמתי, רבני

פניה שנים, אמתי'ל שטא' האול' מתחב'ים עם ~~ב-7~~ שנים.

אמתי'ל שמה' זה צ'י ג'ון אמתי, נסתבר שזכר לא ג'וליון ק.

יש אמ'ם שכן מתחב'ים ומא'ם שלא. ג'ון אלה מתחב'ים,

כ' סוג אלה הוא ג'ול' שנים שלו - אמ' כ' 4 שנים,

אמ' עם ג-4 מולשים, וכו'.

וכ' אמ' כנראה, ~~א~~ נפלצ, יכול לתקן את עצמו, זה

שם ג'ול' אמ'ם אלה לא מתחב'ים.

ואז נאמ'ל השאלה - אמ'ם בסה"כ כל האול' מתחב' אמתי

זמן מסוי'ם, איך אמתי'ם זה הכול' העצמי'ת? מה - כ'

7 שנים - או פחות, או'י יותר - איך אמ'ם בפני נראה ושאל

מה עצמ' נ' איך?

ובמל' הוא להנח' הוא אמ' אמתי האב' האול' שאני

מתחב'! ושוב לפני, כ' אז אמתי'ו יוצעם נ'

אמתי'ו - ומה אמתי'ו צ'ריכים לעשות כאן.

מה שכתוב, צניא, אגב הפרט - אולי נכון גם
אגב הכסף.

אם כן:
הוא ה' הו' ק'ג' פקודה אפ' כנה שנים - כנה הרבה
שנים - והל'ו זמלא אה התק'ים של' נמ' ל'ו. ~~אך~~ ורק
כך נככה זמלאה שלמה ב"ג.
אך אם אן' לא ה"ג' שם - ולא רק שם זמלא לאורך א
הצורות - צורות לגמ' לא רק אהק מהגוף שפ'ה
עם 'שלו' התל' אה עצמו זמלא א יום - ב'השך מס' שני
ו'הר - א יום מתאפ'ם תל'ים מהגוף ה'כה.
א'ך, א'ם כן, נו'ל זמלא'ם שלמה ה'כה לא יקום יום
אז' בפני ה'ה'ה' ו'ש' א' צמ'ו, ה' א'ת'ו ו'ה' א'ת'ו
זמלא כ'ו'ן?

אז' ה'צ'ר'ים ה'א' צ'ל' צמ'ר - שבו ה'י'צ' ה'ק'ל'ן זמלא
ש'ה' א'ה'ק' מ'ש'ת'ן ה'ר'כה י'ה'ר' ג'צ'ו'ל מ'ש'ן - ה'וא א'ה'ק'
מ'ה'פ'ת - ה'וא ש'י'ך זמלא'ו, ש'י'ך זמלא'ו - ש'י'ך זמלא'ו ה'
ש'י'ך זמלא'ו ה' ו'ש'י'ך זמלא'ו ה'.

גם אז'ה, צניא, ח'ת'כ'ת' א'ה'ק' ה'ש'נים, א'פ'כ'ד' א'ה'
ה'ש'כ'ת' ה'זמלא' - ו'ה'יום א'ת'ה' א'ה'ק' ב'פני צמ'ר.

אז' ה'א' נ'ש'ם א'ב' זמלא'ו מ'ש'ת'ן - צ'ל' ה'ס'ז'ר' מ'ש'ת'ו
א'ה' ה'ק'ו'ש'ו'ר' ש' ה'י'צ'ו'. ו'ה' מ'ש'ת'ים א'ה' ה'ס'ז'ר' ? ~~ה'א'פ'ק'ו'ת~~
ש' ה' ה'ת'ק'ו'ת' זמלא'ו א'ה' מ'ה'ק' ה'ש'נו'ר' ש' ה'מ'ל'ה' א'כ'כ',
זמלא'ו א'ה'ר' ה'ז'ר' ב'ש'ם זמלא'ו מ'ל'ה' ש'למה ?
נ'כ'ו'ן, צ'ז'ר' ב'ש'ם ה'י'צ'ו'. ה'וא לא רק ~~אך~~ ש'י'ך זמלא'ו,
ה'וא ג'ם א'ה'ק' זמלא'ו מ'א'ז' ב'כ' ה'מ'ל'כ'ה' ה'צ'ר'ו',
The ~~Can~~ Cannot Go on.
ש'ה'ר'

(3)

ש"ס, אנהנו, רואים כאן מדובר על שירות מצולה
 - הגבול עם העיר, הגומ עם העיר, הפרט עם הכלל,
 הבן עם הוריו.
 רק ב"ר נוסף רבנו והמש"ך זצ"ל וקרוב את
 היגאויה (האחרונה).

כ"וון ~~א~~, צניא, שאתה מבין מ"ן מ"ן באה, ואין אתה בולך
 ודאי אתה ש"ך - בצבור מ"ן נ"ך לקבלת ושמע"ך, ב"ה, לקבל -
 אתם, משבת כוסטין, ב"ר, בונים את העיריז בצורה של
 עם ישראל.

של טוב!

אברהם
 אברהם

בשיחה עם פרופ' אפרים קציר, מתאר איזידור אייזק רבי, חתן פרס נובל לפיזיקה את תרומת הלימוד ב"חידר" להפיכתו למדען דגול

כשאני חושב על העניינים האלה, איני יכול שלא להיזכר באחת מפגישותי המרובות עם הפיסיקאי הנודע איזידור רבי, חתן פרס נובל לפיזיקה לשנת 1944. מכיוון שידעתי שבילדותו התחנך ב"חדר", שאלתי אותו אם חינוכו ב"חדר" סייע לו להיות לפיסיקאי טוב. הוא אמר: "אני חושב שכן, משום שבכל פעם שחזרתי הביתה מהחדר, אמי לא שאלה אותי 'מה למדת?' אלא 'האם שאלת היום שאלה טובה?'. כך הוא למד לשאול שאלות טובות, ובהמשך מצא לכמה מהן תשובות טובות."

(פרופ' אפרים קציר, מתוך "ובחרת בחיים" - אתיקה ומוסר בעולמה של הגנטיקה המולקולארית)